

Boekbesprekingen

Is spelen met woorden poëzie?

Dichters doen het.

De Brugse uitgeverij Die Keure, reeds genoegzaam bekend in het kleuter- en het lager onderwijs, bracht onlangs twee boekjes op de markt die - zoals de ondertitel het stelt - als een "poëzie-initiatie voor tieners" willen functioneren. De twee deeltjes Timpe Tompe A en B door André Walterus en Mia Brigou zijn respectievelijk bedoeld voor de eerste en tweede graad van het secundair onderwijs, klassen waarin de poëzie doorgaans stiefmoederlijk wordt behandeld. Het is precies deze leemte in het literatuuronderricht die Timpe Tompe poogt op te vullen.

Om de integratie van poëzie in het puberbestaan te vergemakkelijken worden in elk boekje de zogenaamde grote poëzie en de jongerengedichten als volwaardige partners naast elkaar geplaatst. Elk deeltje is hierbij geconcentreerd rond een zestal thema's die, behalve een ruime hoeveelheid leesvoer, ook een aantal tips geven om rond poëzie bezig te zijn, en een "poëtische catechismus" die in vraag- en antwoordvorm tot reflexie over het fenomeen poëzie wil aanzetten.

U merkt het meteen: dit initiatief verdient een pluim, alleen al omdat het drijft op een oceaan van lofwaardige betrachtingen. Nochtans kan de concrete uitwerking me geenszins gelukkig stemmen.

Zo valt op de verwoording en het taalgebruik reeds heel wat aan te merken. Zonder puristisch te struikelen over de voorkeurspelling of een "wijzer als" (A 39), frons ik toch even de wenkbrauwen bij wendingen als "bomen over een tekst" (A 15), "sidderen van genot" (A 11) en het "bepotelen" van een drumstel (B 15). En dat de auteurs het "aartsmoeilijke woord" autobiografie door de leerlingen laten opzoeken (A 36) vind ik uitstekend, maar elders veronderstellen zij overvloedige termen als "negorij" (A 11) en "charades" (A 41) zomaar als gekend.

